

[Ole Vig Jensen.]

vil være den første prøvesten ude, hvor arbejdet foregår, på, om det vil være muligt at koordinere og skabe sammenhæng i uddannelserne.

Ministeren omtaler ganske kort folkebiblioteksloven og henviser til, at den ikke hører hjemme under hans ministerium, men siger, at den må stærkere med ind i det lokale undervisningsarbejde. Det er rigtigt; det, vi her står over for at skulle have afklaret — og det bliver altså en afklaring mellem to ministerier — er: hvem skal folkebibliotekerne betjene, og hvem skal skolebibliotekerne betjene? Jeg ville umiddelbart tro, at skolebibliotekerne må betjene den institutionerede undervisningsvirksomhed, der foregår på de steder og i de bygninger, hvor de findes, og at folkebibliotekerne i første omgang må komme til at betjene de mennesker, som på egen hånd studerer og læser, og på længere sigt netop skal betjene det, vi kalder det autonome menneske.

Ministeren omtaler universitetsstyrelsesloven, som også skal til revision. Og ser vi bort fra alle de problemer, der i øvrigt kan knytte sig til dette område, ville jeg godt fremhæve det, som ministeren også siger, at der er sket en glædelig tilnærmelse imellem folkeuniversitetet på den ene side og universiteterne på den anden og endelig mellem folkeuniversitetet og det øvrige folkeoplysningsarbejde. Jeg tror, det er rigtigt, at der er sket en tilnærmelse, men jeg tror nok, at ministeren glæder sig mere, end der egentlig er grund til, hvis man ser på, hvordan det fungerer ude omkring. Men hensigten er god nok, og jeg tror, vi skal gøre en indsats for at få åbnet vore universiteter, sådan at de mennesker, der har deres dagligdag dér som undervisere, har mulighed for at komme ud blandt andre mennesker end dem, der netop har søgt det pågældende studium. Jeg tror, det er vigtigt, at vi også åbner vore universiteter for andre end dem, der har indskrevet sig til en eller anden uddannelse. Jeg tror, vi kan bruge universiteterne i højere grad, end tilfældet er i dag, og dermed i højere grad integrere dem i det almindelige samfund.

Vedrørende Danmarks radios virksomhed vil jeg nævne to ting. Ministeren er enig — og jeg forstår også med kulturministeren — i, at undervisningsafdelingen skal flyttes

over til undervisningsministeriet og som sådan finansieres dér og formentlig styres af et fælles organ for al undervisning. Det var den ene ting.

Ministeren omtaler også et meget vigtigt område, nemlig spørgsmålet om at kunne bruge udsendelserne i Danmarks radio og i tv. Ministeren siger, at vi skal kunne bruge og tappe undervisningsudsendelserne; jeg tror, at hvis vi skal leve op til det, som også blev sagt i redegørelsen, at den livslange uddannelse omfatter mere end uddannelse, også omfatter menneskets personlige udvikling, vil det være et værdifuldt indslag i megen almen orientering i al undervisning, at man kan tappe alle udsendelser fra Danmarks radio og fra tv, idet vi derved har mulighed for at leve op til det, vi kalder den livslange udvikling.

Et andet område, som ministeren nævner, er spørgsmålet om at etablere et åbent universitet. Jeg tror, det er en tanke, vi for alvor skal arbejde videre med. Ministeren nævnte et eksempel fra England, og med de tal, jeg har — og de må tages med et vist forbehold — synes jeg nok, det er interessant at vide, at derovre har man etableret et åbent universitet for ca. 120 mill. kr. over en 5 års periode, regner man med i investering; det skulle kunne betjene op imod 100.000 studerende, hvor vi herhjemme regner med, at udgifterne til etablering af et universitet ligger på et sted mellem 200 mill. og 300 mill. kr., og at vi kun dér kan betjene omkring 5.000 studerende. Når vi ved, hvilke problemer vi i de kommende år vil komme til at stå over for både med henblik på at kunne fremskaffe det nødvendige læremateriale og de nødvendige rammer i det hele taget, så tror jeg, der ligger en idé i det åbne universitet, som vi må tage fat på og arbejde med i den kommende tid.

Ministeren var selv inde på spørgsmålet om læreruddannelserne; det er meget vigtigt, at der også her kan ske en integrering. Jeg skal ikke føje andet til end selv at nævne en ting, som jeg tror er værdifuld, nemlig at i mange af de uddannelser, som foregår, og hvor mennesker altså henter sig en viden af betydning, som de godt kunne videregive til andre, vil det være vigtigt at vi dér indlægger en pædagogisk uddannelseskomponent, sådan at alle, der tager en videregående uddannelse, gennem deres